

Fragments de ceràmica trobats per en Jordi Sanglas a les runes de l'antiga muralla que tancava el pla de dalt. Es calcula que poden pertànyer inclús al neolític.

Davant de tots aquests detalls, se'ns acuden un seguit de consideracions que cal tenir molt en compte i que ens decantaran a la deducció final. Hi ha l'existència comprovada a Tavertet i els seus contorns de nuclis de població antiquíssims. La zona està farcida de balmes que han estat habitades, possiblement des del paleolític, de les que avui en queda evidència i moltes d'altres que no les sabem o els milers d'anys han desfigurats, que foren ocupades pels troglodites. Ens han pervingut encara fins avui les tombes megalítiques dels dòlmens de Sant Corneli,

Can Tafura, de les Valls Valls, del puig de la Guàrdia -aquest ben desaparegut, però del que hi ha memòria-; del poblament ibèric de la Cau, amb abundoses restes visibles i també, malgrat ésser molt més recent que els anteriors, la vil·la romana descoberta fa poc en examplar la carretera general, un xic més amunt del pont de la riera de Tavertet. I per sobre de tot, la gran i enigmàtica muralla amb les seves restes neolítiques.

Certament que la muralla actual no és pas de milers d'anys enrera i considerem que aquests notabilíssima obra fou

el principal element de defensa del castell Cornil; però hi ha molts raonaments que fan sospitar que l'actual està assentada sobre el mateix emplaçament d'una altra -o altres- molt anterior.

Amb tot aquest arreplegall de dades ens preguntem, amic caminant: i si fou aquest un dels primers emplaçaments humans de tot l'alt planell, o sigui del Collsacabra? Aquesta arriscada suposició va ésser exposada en el seu moment a un prestigiós arqueòleg, el qual no la considerarà pas gaire desbaratada i àdhuc bastant plausible. I heus ací que, paral·lelament a aquests fets, l'eminent historiador Mn. Antoni Pladevall, furgant pel seu cantó en uns documents antiquíssims de mas Jofré de Tavertet, en trobà un sobre aquest assumpte, al qual li atorgà gran importància i que, com veurem, recolza notablement les suposicions exposades.

El document és un pergament pel que es veu en coneixement que el 31 de desembre del 1.154 es venen unes propietats, i del que transcrivim íntegrament el paràgraf que ens interessa, traduït naturalment del llatí original: "Són les nostres dites propietats en comtat Au-